

De leraarskamer

Blind date

We hebben een logé dit weekend, eentje met vier poten deze keer. En die kan je met één blik verleiden tot een stevige ochtendwandeling. Terwijl ik geniet van de rust onder een stralende ochtendzon, overloop ik in gedachten wat ik nog allemaal moet klaarleggen. Deze middag staat ons tweejaarlijkse schoolfeest op de agenda. Nog heel even ontspannen en dan een paar uurtjes knallen.

Onze directeur bokste een volledige show in elkaar in het thema van het alombekende 'Blind date'. Daarin voert elke klas een act op, gebaseerd op een liefdesfilm. Ik plaats net alle kledij in het lokaal als de eerste leerlingen binnendruppelen. Ik voel het meteen: ze zijn zenuwachtig. Terwijl ze zich omkleden, wordt er gegibberd en gelachen. Gelukkig voorzagen we wat woordzoekers en kleurplaten in het thema, zodat ze zich toch wat konden bezighouden. Ik beloofde mijn drie meisjes uit de klas op te maken, dus ik haal mijn make-up-tas van thuis boven. Hun oogjes blinken als ze mascara en oogschaduw opkrijgen. Als ik dan ook nog eens hun nagels knalrood lak, zijn ze helemaal verkocht. Maar hé, als je de Moulin Rouge vertolkt, moet het er toch 'boenk op' zijn?

Ja, ik koos voor de liefdesfilm waarvan ik als zestienjarige alle liedjes luidkeels kon meekwijlen. Samen met mijn jeugdbewegingsvriendinnen hebben we daar uren aan gespendeerd. Alleen maar mooie herinneringen dus. Al heb ik even getwijfeld of deze film wel derde-leerjaar-proof was ... Maar met een leuke mix (dank je wel, broer), reuzegrote zelfgemaakte kartonnen diamanten en rode zwaailinten, wordt het echt wel een versie 'kinderen toegelaten'.

Het moeilijkste aan zo'n schoolfeest? Dat ik niet helemaal kan genieten van het optreden van mijn eigen dochters. Gelukkig kon ik de

oudste al bewonderen tijdens de algemene repetitie. Ze treedt met haar klas ook net op voor mijn leerlingen, dus kan ik ze straks via de coulissen zien dansen. Onze jongste dochter werd afgelopen week een aantal dagen opgenomen in het ziekenhuis en moest daar nog even van bekomen. Daardoor zag ik haar nog niet optreden. Ik vraag dus heel lief aan mijn collega of ze even op mijn bengels wil letten. Ze stuurt me meteen weg. Net op tijd glip ik naar de zijkant van de zaal. Daar staat mijn man foto's te nemen. Ik ga heel dicht bij hem staan en zo kunnen we toch samen genieten van haar versie van Mamma Mia. Ze danst enthousiast mee en geniet duidelijk van alle aandacht. Ik kan een traantje niet bedwingen. Slik.

Snel weer naar mijn klas. Mijn elf klabetters zijn enthousiast als ze eindelijk achter de coulissen mogen gaan staan. Ik zie de zenuwen toenemen en probeer ze nog allemaal een knuffel of een high five te geven. Het grootste showbeest van de klas schudt alvast zijn poep nog eens los, en ik zie nog een jongen 'links rechts links naast' oefenen. Dan is het eindelijk zover. De muziek zwelt aan en ze stappen het podium op. Terwijl zij het beste van zichzelf geven, kijk ik stiekem tussen de gordijnen mee. We oefenden weken aan een stuk, repeteerden tot ze er bijna van droomden. Nu zie ik ze schitteren, alle elf. En mijn hartje? Dat loopt over van liefde ...

TEKST
Juf Drieke

BEELD
Di Studio